

[Ministeren for handel, industri og søfart.] taler inflation, så længe vi med sikkerhed kan konstatere, at det ikke spores i rentefoden; en inflation, der ikke spores i rentefoden, kan ikke eksistere.

Alle disse sikre resultater kan umuligt tages som tegn på, at regeringen i sin økonomiske politik har grebet fejl. Og den omstændighed, at vi valutamæssigt står overfor mørkere udsigter, kan ikke være en begrundelse for, at vi pludselig radikalt skulle lægge vor økonomiske politik om og bevidst skabe en kæmpearbejdsløshed — for det vil kreditindskrænkings- og renteforhøjelsespolitikken betyde —, og hvis den ikke betyder en voksende arbejdsløshed, gad jeg vide, hvorledes det ærede medlem hr. Aksel Møller vil forklare mig, at den skal have sanerende virkninger på valutabalancen. En sådan politik må medføre en stærkt forøget arbejdsløshed og ikke alene det, men en nedgang i produktionen, som vil mærkes hos næsten hver eneste lille håndværker landet over, en nedgang i omsætning, som vil mærkes hos alle handlende landet over, ikke alene en stagnation, men en nedgang i landets økonomiske aktivitet, som hver eneste dansk borger vil få at mærke.

Når det ærede medlem hr. Aksel Møller og hans parti opstiller kreditindskrænkningen og renteforhøjelsen som den vej, vi skal gå, kan det naturligvis i mange vælgers øren lyde så abstrakt, at den enkelte borger måske tror, at dette er noget, som vil redde situationen, uden at han mærker det på sin krop, hvorimod han naturligvis mærker kafferationeringen, og så må det være bedre at tage en kraftig kreditindskrænkning; det er sådan noget abstrakt, i luften frit svævende. Men det er ikke rigtigt. Hver eneste dansk borger vil få det at mærke, og især naturligvis de, der rammes af arbejdsløsheds byrde og af de indirekte virkninger heraf.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde nogle bemærkninger vedrørende priserne. Nu er det jo ikke prisloven, vi behandler, men naturligvis kan det ærede medlem have ret i, at vareforsyningssituationen og priserne måske kan knyttes sammen. Jeg er enig med det ærede medlem i, at kød- og flæskepriserne er meget høje. Vi kan tilføje: fiskepriserne, og vi kan tilføje: grønsagspriserne. Priskontrolrådet har taget alle disse problemer op til behandling, og vi afventer nu i ministeriet, hvad resultat man når frem til i priskontrolrådet.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil ikke benægte, at de fremskridt, jeg havde

nævnt i min tale, faktisk havde fundet sted, men spurgte, hvem de havde gavnet, og som forklaring på, at de ikke havde gavnet nogen, fremhævede han, at amerikanerne skulle jo have deres. Jeg vil meget gerne have en forklaring fra det ærede medlem på, hvad det er amerikanerne har fået, hvilke af den danske genopbygnings resultater vi har måttet overlade til amerikanerne, eller på hvad måde det kan have skadet den økonomiske udvikling her i landet. Det synes jeg det kunne være interessant at få lidt nærmere oplysning om.

At forbruget ikke er steget syndeligt i disse genopbygningsår, behøvede det ærede medlem hr. Aksel Larsen ikke at fortælle, for det er jo ikke noget nyt. Jeg sagde allerede i min fremsættelse, at forbruget i det store hele var holdt uændret, og hele den voksende samfundproduktion var gået til investering, til forbedring af produktionsgrundlaget. Hermed følger vi i Danmark nøjagtigt den samme politik, som man forsøger at føre i hele Vesteuropa, og jeg kunne tilføje: nøjagtig den samme politik, som man, blot med langt hårdere metoder, gennemfører på langt kraftigere vis i hele Østeuropa, Sovjetunionen inklusive. Derovre ved man ligeså godt som her, at kun ved at sætte sin investering, sit produktionsapparat i vejret kan man skabe en højere levestandard i det lange løb, det er den eneste måde at gøre det på.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde dernæst nogle bemærkninger om udbytterne, som jeg er fuldstændig enig i. Det ærede medlem ved også meget godt, at det ikke var min skyld, at udbyttebegrænsningsloven ikke blev fornyet.

Det ærede medlem erklærede sig enig med mig på nogle enkelte punkter og tilføjede, at han håbede, det ikke ville skade mig, næste gang jeg skulle til Washington. Nu er der desværre ikke nogen plan i øjeblikket om, at jeg skal til Washington, men jeg tror, at hvis jeg skulle, kunne det næppe skade mig. Til gengæld håber jeg, at det måske kan gavne mig næste gang, jeg skal til Moskva, hvor jeg to gange tidligere har ført handelsforhandlinger og gerne gør det en gang til.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde nogle bemærkninger om samarbejdet i Paris, bemærkninger, der syntes at munde ud i, at beslutningen i Paris var fremtvinget af USA under trusel om økonomiske sanktioner. Det må jeg på det kraftigste dementere. Beslutningen i Paris fremkom som resultat af frivillige forhandlinger og et frivil-